

MOLSHOPEN MAKEN WALES EUROPEES KAMPIOEN

Wales is de verrassende winnaar van het EK Zoetwatervissen. Aan de Lage Vaart waren de Welshmen twee dagen lang oppermachtig dankzij hun voertactiek met grond van molshopen. Oranje eindigde in eigen land op een teleurstellende elfde plaats.

TEKST: REDACTIE > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

De ploeg van Wales op het podium, met rechts vooran coach Andy Johnstone

Welshman John Harvey ving in de eerste wedstrijd maar liefst zeven brasems.

“Tijdens de EK-week zijn we vier keer terug geweest naar onze eerste trainingslocatie om grond van verse molshopen te halen”

130 sportvissers uit 26 landen namen deel aan het EK dat aan de Lage Vaart werd gevist.

“Vooraf hadden we zeker niet verwacht het podium te halen. Laat staan dat we het EK zouden winnen.” Andy Johnstone, bondscoach van Wales, klinkt nog steeds ietwat verbaasd als we met hem terugblikken op het Europees kampioenschap. Desalniettemin bereidde onderdog Wales zich zeer goed voor op de wedstrijden aan de Lage Vaart. “Het weekend voorafgaand aan de trainingsweek zaten we al aan het water. Op een gedeelte naast het (afgesloten) parcours ving we veel brasem. En van mijn deelname aan het WK in 2009 wist ik dat die vis essentieel zou zijn om kans te maken op eremetaal.”

TWEE TACTIEKEN

Aangezien er tijdens de trainingen ook de nodige brasems werden gevangen, hield Johnstone op donderdagavond 21 juli een lange teamvergadering waarin twee tactieken werden besproken om ‘platten’ te vangen. “De eerste bestond eruit om voerballen met leem en grote muggenlarven te brengen. Optie twee was om kleine en grote muggenlarven in voerballen te verpakken die waren samengesteld uit grond van molshopen op de oever en wat zwarte leem.” In beide geval-

len dienden vier of vijf muggenlarven als haakaas. Zat er brasem op de stek, dan prikten de Welshmen drie muggenlarven en een stuk geknipte pier op de haak (en gingen er geknipte pieren door het voer).

VERTROUWDE GROND

Bij de officiële training een dag voorafgaand aan de wedstrijden, lootte Wales een sector waar flink wat brasem zwom. Johnstone: “Ons geluk was dat we de twee strategieën die we hadden uitgedokterd, zo goed konden testen. Die dag ving we 25 brasems – bijna allemaal op de uit molshopen samengestelde voerballen.” De bondscoach kwam op dit idee toen hij zag dat er op het gedeelte langs de Lage Vaart waar Wales op 16 en 17 juli oefende (een kilometer van vak A) veel molshopen lagen. “Die grond zou van dezelfde samenstelling moeten zijn als de bodem van de Lage Vaart, was mijn vermoeden. De vis zou dit dus herkennen en niet wantrouwen. Bovendien was het gratis en deden de mollen al het werk voor ons”, lacht Johnstone.

VOL VERTROUWEN

Met het prima trainingsresultaat op zak begon Wales vol vertrouwen aan de eerste wedstrijd. “Het duurde zo’n 1 tot 1,5 uur voordat de bra-

sems op het voer kwamen, dus in het begin ving we op 6 à 7 meter afstand kleine vis.” Daarna schakelden de Welshmen over naar de dertien meter en werd brasem de targetvis. Om die te vangen werd gebruik gemaakt van licht, maar uitgebalanceerd materiaal: een dunne, maar sterke haak maat 18, onderlijn van 9/00 nylon en een elastiek nr. 5 met pulla kit. “Zo konden we de vis vrij straf drillen en snel in het net krijgen. Daarbij hebben we – in tegenstelling tot veel concurrenten – ook geen enkele brasem verspeeld.”

GEEN ‘COPYCATS’

Niemand had bij die eerste wedstrijd speciaal oog voor Wales, maar met twaalf ‘platten’ nestelde de

ploeg van Johnstone zich zaterdagmiddag fier aan kop. “Iedereen had dus gemist wat nou precies onze aanpak was en kon dit dan ook niet kopiëren. Ook op zondagochtend, toen iedereen op ons lette, hebben we goed kunnen camoufleren wat onze tactiek was.” Mark Downes, manager van Engeland, kwam daarom toch maar eens informeren wat nu precies de truc was. “Toen heb ik hem gezegd dat ik hem alleen mijn naam, rang en nummer mocht geven”, zegt luchtmacht officier Johnstone met een knipoog.

OOK KLEINE VIS

Ook de tweede wedstrijd pakte de molshooptactiek goed uit: de Welshmen ving zes brasems. “Het duurde toen wel wat langer >>

Tamás Walter met de winde van 2 kilo die hem op zondag bij de tweede wedstrijd een vliegende start bezorgde.

>> LUCKY LOTING

Tamás Walter werd Europees kampioen in het individueel klassement. De door de wol geverfde Hongaar viste nog nooit zo’n gemakkelijke wedstrijd.

“In mijn 25-jarige internationale wedstrijdcarrière heb ik dit nog nooit meegemaakt. Dat je twee dagen achter elkaar voortreffelijk loot is echt uniek. Er waren zo’n 30 tot 40 vaknummers waar je brasem kon vangen, elders was het kleine vis wat de klok sloeg. Mijn geluk was dat ik zowel op zaterdag als zondag een prima plek lootte. Deze zege is dan ook meer toe te schrijven aan de plekken waar ik heb gevist, dan aan de manier waarop ik heb gevist – ik kon vrijwel niets fout doen.”

OFFENSIEF

Zaterdag lootte Walter een van de laatste nummers in vak E. “Toen ik op een gegeven moment links van me iemand een brasem zag vangen, ben ik ook overgeschakeld naar de dertien meter lijn. En had ik al snel een platte te pakken.” Daarna stond hij voor de keus om een defensieve tactiek te volgen en op kleine vis te mikken, of te proberen om meer brasems te vangen. “Ik koos voor het laatste. En met vijf brasems en een totaalgewicht van ruim dertien kilo won ik mijn vak.”

ONTSPANNEN

Op zondag had hij het geluk wederom aan zijn zijde: met D26 lootte Walter een staartstek en na vijf minuten had hij al een winde van 2 kilo in het net. “Een uur later ving ik een brasem. Daarna had ik bij wijze van spreken net zo goed een rondje over het parcours kunnen gaan lopen. In mijn vak ging iedereen op de korte afstand voor de kleine vis en de tweede plek, terwijl ik lekker op de lange afstand bezig kon blijven. Heel ontspannen bovendien, want bij John Harvey (de Welshmen die op dag één met zeven brasems 15 kilo liet noteren) liep het niet lekker.”

EINDSPRINT

Walter had daarbij het ‘geluk’ dat Hongarije in het landenklassement na dag één op plek elf stond. “Daardoor was ik vrij in het kiezen van mijn tactiek en kon ik weer vol in de aanval gaan. Met deze klassering hadden we niets te verliezen en hoefde ik niet op te passen dat ik voor eigen gewin teveel risico nam.” De rest van de Hongaarse ploeg koos ook voor het offensief en dat pakte goed uit: vier van de vijf teamleden ving in het eerste uur een brasem. “Daarmee eindigden we drie keer als eerste en een keer als tweede, wat ons de bronzen medaille opleverde.”

De Hongaar Benedek Nagy met een brasem die zijn ploeg mede aan het brons hielp.

voordat we ze te pakken kregen, maar we hadden zoveel vertrouwen in de gekozen tactiek dat we hier aan hebben vastgehouden.” Toch is dat volgens Johnstone niet de enige verklaring voor de titel. “John Harvey ving zaterdag zeven ‘platten’, maar op zondag geen een. En Ben Roberts ving zelfs beide dagen geen brasem. Maar ter compensatie ving ze wel veel kleine vis. Ik moet mijn hele team een groot compliment maken, want de jongens vissten de wedstrijd van hun leven.”

UNIEKE PRESTATIE

De Europese titel is een ‘highlight’ in de geschiedenis van de Welsh wedstrijdvisserij. Het enige eerdere internationale succes in het zoetwatervissen stamt uit 1989, toen Wales wereldkampioen werd in Bulgarije. “Dat was toentertijd echter een eendaagse wedstrijd, dus deze EK-titel schat ik een stuk hoger in”, zegt een dolgelukkige Johnstone. De bondscoach en zijn ploeg werden bij thuiskomst overstelpt met felicitaties en gelukwensen. “Dit succes kwam onverwacht en maakt daarom een heleboel vreugde los. Bovendien is het ook een belangrijke impuls voor de toekomst van *coarse fishing* in Wales. Hier kunnen we de komende jaren op voortborduren.”

Kijk voor de volledige uitslag en video's van het EK zoetwatervissen op www.sportvisserijnederland.nl

‘Het nadeel van een slechte loting op dag twee wisten we niet te compenseren met kwaliteit’

>> GROTE TELEURSTELLING

“Een grote teleurstelling.” Bondscoach Jan van Schendel draait er na afloop van het EK niet omheen: “We hebben met een elfde plek ronduit slecht gepresteerd. Meer kan ik er helaas niet van maken.”

Volgens Van Schendel ging het na een redelijk verlopen eerste wedstrijd (vijfde plek) mis op dag twee. “We vingden die wedstrijd geen enkele brasem. Andere landen wel en maakten daarmee het verschil. De zestig tot zeventig kleine vissen die we de man wisten te vangen, werden niet gedaan door één brasem bij de concurrent. Dat is erg zuur, maar we kwamen simpelweg tekort.”

TACTISCHE KEUZE

Van Schendel staat nog altijd achter de gekozen tactiek om in eerste instantie op de kleine vis te mikken. “Doe je dat goed, dan heb je al een ‘medium’ resultaat te pakken en is het simpelweg nog een kwestie van die brasem vangen. Dat was het verschil tussen een middelmatig en een goed resultaat.” Er werd bij dit EK relatief weinig brasem gevangen, maar het feit blijft dat de concurrentie hier wel in slaagde en Oranje niet. “En in het wedstrijdviszen telt maar één ding: wat er aan het eind van de wedstrijd in je leefnet zit”, zegt de bondscoach nuchter.

TEKORT VOOR TOP

“Op dit moment zijn we simpelweg niet goed genoeg om mee te kunnen met de top”, moet hij tot zijn spijt constateren. “De echte toplanden – Engeland, Italië, Frankrijk – komen elk kampioenschap opnieuw weer bovendien. Wij slechts af en toe, zoals toen we in 2014 wereldkampioen werden.” Volgens de bondscoach heeft Nederland (nog) niet de kwaliteit die de toplanden wel in huis hebben. “Het lijntje tussen falen en succes is flinterdun. En wij zitten nog te vaak aan de verkeerde kant van die lijn. Daar kun je allerlei redenen voor bedenken, maar het is simpelweg een kwestie van kwaliteit.”

TE HOGE VERWACHTING

Tenslotte wil Van Schendel de mythe van het thuisvoordeel ontzenuwen. “Veel mensen denken dat je een EK in eigen land wel even wint. Maar zo simpel is het niet. Deze visserij is voor bijna alle Europese landen gesneden koek, dus als gastland heb je wat dat betreft geen voordeel.” Bovendien maken de hoge verwachtingen zo’n wedstrijd in eigen land extra lastig. “Onder de buitenwacht zitten veel mensen die overal wat van vinden en zich ook met van alles bemoeien, maar in feite weinig verstand van zaken hebben. Het is wel eens moeilijk om daar steeds tegen op te moeten boksen”, besluit de bondscoach.